

Tisková zpráva k výstavě

ENERGIE A KONSTRUKCE. SOCHAŘ ERWIN REITER (1933–2015)

Pořadatel:	Galerie umění Karlovy Vary, příspěvková organizace Karlovarského kraje
Místo konání:	Interaktivní galerie Becherova vila, Krále Jiřího 9, Karlovy Vary
Termín:	5. září – 29. října 2023, vernisáž ve čtvrtek 14. září 2023 v 17 hodin
Kurátor výstavy:	Marcel Fišer
Produkce výstavy:	Karel Scherzer
Otevírací doba:	otevřeno denně mimo pondělí 10:00–17:00 hodin
Vstupné:	60 / 30 Kč

Erwin Reiter v 50. letech vystudoval vídeňskou Akademii v ateliéru slavného sochaře Fritze Wotruby. Velkou část života pak prožil v rodném Julbachu v Horním Rakousku. Wotrubův odkaz sledoval nejen ve své tvorbě, ale i v oblasti pedagogické, když na Kunstuniversität v Linci dlouhá léta vedl sochařský ateliér. V českém prostředí nejde o neznámého autora. Už v roce 1965 byl zastoupen na reprezentativní přehlídce „Rakouské sochařství“ v Oblastní galerii v Liberci a ve Špálově galerii, která se soustředila právě na tzv. Wotrubovu školu. V roce 1995 jsme se s jeho dílem mohli setkat na velké retrospektivě v Egon Schiele Art Centru v Českém Krumlově.

První sál je věnován pracím ze studií, v nichž sice zaznívá jeho talent, k vlastnímu stylu však dospěl teprve na začátku 60. let. Důležitou roli v něm sehrála vlnovitá modelace, která se stala jeho poznávacím znamením. Vlna mu zastupovala energii a není náhodou, že jeho kompozice z 60. let nabývají až barokního rázu. Právě prostor – a to dokonce v dobově aktuálním kosmickém rozměru – tehdy často tematizoval, jak to zaznívá i z názvů děl.

Dalším významným aspektem jeho práce je materiál. Od kamene záhy přešel k soše modelované a odlévané, ať už do bronzu nebo do polystyrenu, což odráží dobovou oblibu umělých materiálů. Na přelomu 60. a 70. let si však pro sebe objevil chromniklový plech, který mu umožnil zachovat princip vlnovky v aplikaci na lidskou postavu, a tedy spojit energii a konstrukci. Plech pro něj znamenal trvalý, zároveň však cenově dostupný a se svou dobou korespondující materiál. Jako definitivní dílo však i nadále vnímal až odlitek v bronzu...

Druhá část výstavy je věnována jeho charakteristickým figurám z posledních dekád tvorby. Vnitřní energie jeho postav však tentokrát často nabývá podoby mocenských vztahů, ať už jde o spíše metaforické pojetí v sérii postav, jež se navzájem nosí na zádech, nebo o zcela konkrétní násilí v cyklu Guantanamo.

Fotografickou dokumentací výstava připomíná i Reiterovy práce ve veřejném prostoru. Tou nejvýznamnější je Proudění, vytvořené v rámci lineckého projektu Forum Metall v roce 1977. Reiter se tu ocitl ve společnosti nejvýznamnějších světových sochařů, kteří byli tehdy vyzváni, aby ve spolupráci s rakouskými firmami realizovali monumentální sochy pro nábřeží Dunaje.

Marcel Fišer